

ZOOLOGIA-ECOLOGIA-INFORMACIÓ
NATURA-VIATGES-LLIBRES-HUMOR

PARC ZOOLOGIC DE BARCELONA, S.A.

ANY 5 NÚMERO 18 TRIMESTRAL 200 PTES. (I.V.A. INCLÓS)

ZOO

100

ANNYS

PRIMER CENTENARI DEL ZOO DE BARCELONA

 FUJIFILM

**VENTAJA
FUJICOLOR
SUPER HG 400**

GABRIELA SABATINI

Las ventajas de FUJICOLOR SUPER HG 400 son todo un premio. Su sensibilidad es ideal para escenas de acción. Toma tus mejores fotografías con FUJICOLOR SUPER HG 400. Ganarás, seguro.

FUJICOLOR

3 EDITORIAL

4 HISTÒRIA DEL ZOO

10 CENTENARI DEL ZOO

12 EXPOSICIÓ

15 EL NOSTRE ZOO

18 ADOPCIONS

20 NOTICIARI

22 LLIBRES

UN SEGLE AMB LA CIUTAT
Ara fa cent anys que, de la mà de l'alcalde Rius i Taulet, i aprofitant una part dels espais que l'Exposició Universal del 1888 havia deixat al Parc de la Ciutadella, Barcelona inaugurava el Parc Zoològic.

En aquest temps la ciutat i el Zoo han mantingut una relació intensa, barreja d'amistat i admiració, però sempre entranyable. La majoria de ciutats que poden gaudir d'un parc zoològic hi mantenen un contacte estret, però el cas de Barcelona, amb aquest espai plenament integrat en el seu teixit urbà, és especialment singular.

No podem oblidar que, en un segle tan llarg com aquest, Barcelona, i amb ella el seu Zoo, ha viscut les més diverses contingències. Alguna vegada ha semblat que els barcelonins s'oblidaven del seu Parc Zoològic, i s'han hagut de buscar, per part dels uns i dels altres, solucions imaginatives. El lligam mutu,

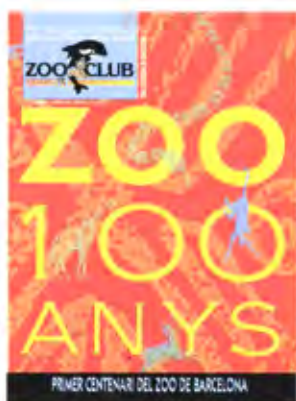
però, no s'ha trencat mai.

A hores d'ara, iniciatives com el Zoo Club -amb milers de socis-, el patrocini d'animals, les actuacions educatives, la prestigiosa activitat d'educació o la mateixa diversitat constant d'espècies, posen de manifest la bona salut i la vitalitat del Zoo. Una vitalitat que es mantindrà, i fins i tot creixerà, en el futur més immediat, quan el Zoo creixi i segueixi la política de millores que el caracteritza.

Tots tenim presents les excel·lents exposicions que s'hi fan, les donacions i els naixements d'espècies difícils, i éssers tan estimats com l'orangutan Mo, l'orca Ulisses o el Floquet de Neu. Tots ells passaran, però en vindran d'altres i el Zoo continuarà amb el paper ciutadà que el defineix. Barcelona i el seu Zoo, doncs, seguiran junts molts anys.

Pasqual Maragall

Alcalde de Barcelona

SUMARI

El Parc Zoològic de Barcelona és membre de la **Unió Internacional per a la Conservació de la Natura i els Recursos Naturals**

Director
Ferran Costa

Redacció
Josep-Lluís Melero
Eulàlia Bohigas
Rafael Cebrián
Jordi Fàbregas

Joaquim Lacueva
Manel Aresté

Documentació gràfica
Arxiu Zoo

Maqueta
G. S. Gràfics, S. A.

Dipòsit legal
B-41270-91

Impressió
ARIA, S/a de artes gráficas

Edita

Ajuntament de Barcelona
Parc Zoològic de Barcelona, S. A.
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

soci protector:

RESUM DE LA HISTÒRIA DEL ZOO DE BARCELONA

La veritable història del Zoo s'inicia en el moment que l'Ajuntament de la ciutat compra la col·lecció d'animals que el prohom i banquer barceloní, Lluís Martí i Codolar, tenia a la seva finca de la granja vella d'Horta. El 26 d'abril de 1892 el Ple municipal va aprovar per unanimitat l'adquisició d'aquesta col·lecció. El 19 de maig s'iniciaren els treballs per instal·lar els animals al Parc de la Ciutadella. El 7 de juny Francesc d'Assís Darder i Llimona fou nomenat responsable de la col·lecció zoològica i el 24 de setembre obria per primera vegada les seves portes al públic el Jardí Zoològic de Barcelona.

El primer recinte del Zoo era format per gàbies i instal·lacions delimitades per tanques. Aquella primera col·lecció estava organitzada en tres grans grups: primats, animals aquàtics i grans quadrúpedes. La primera secció incloïa -a més dels simi-guacamais, cacatues, coloms, perdius, paons, faisans i un bon nombre de gallines de diverses races.

El segon grup estava format per ocells camallargs i palmípedes, amb un gran assortiment d'ànecs de diverses varietats. A més hi havia caimans i cocodrils. Sense estar relacionats directament, a prop d'aquest grup hi havia els armadillos, les marmotes i els porcs espins.

Finalment la tercera secció reunia camells, dromedaris, llames, daines, cérvols, gaseles, cangurs, nyandús, estruços i elefants.

Es de destacar la gran presència de gallines en aquella primera col·lecció zoològica. Com també ho és el fet que la venda d'ous i cries havia de ser una de les principals fonts de finançament de la col·lecció, ja que no es cobrava l'entrada.

El 24 de setembre, festa de la Mercè, es va inaugurar el Zoo sense cap cerimònia oficial i amb gran èxit de públic. Des dels primers dies, la figura estel·lar fou l'elefant, el qual congregava el més gran nombre de visitants; el proboscidi, anomenat L'Avi, va constituir fins la seva mort l'any 1914 la imatge més popular del Parc Zoològic de Barcelona.

LES DIVERSES ÈPOQUES EN LA VIDA DEL ZOO

La consolidació del Zoo: 1892-1927

Durant aquest període el Parc Zoològic va experimentar una gran activitat. La primera col·lecció, composta gairebé per una cinquantena d'exemplars, es veuria incrementada fins a 600 exemplars de 139 espècies diferents l'any 1909. L'inventari de 1917 recull l'existència de 111 instal·lacions.

El primer director del Zoo, Francesc d'Assís Darder, metge, veterinari, taxidermista i comerciant, va ser un personatge singular. Creador del museu que porta el seu nom a Banyoles i emprenedor de múltiples iniciatives relacionades amb el món animal, va dirigir el Parc des de la inauguració fins a la seva mort l'any 1918. El substituï el seu fill Jeroni Darder fins l'any 1931.

L'Avi va ser un elefant molt estimat pels barcelonins.

Des del primer moment els animals que ho necessitaven van rebre atencions especials.

Per accedir al càrrec de Director, Jeroni Darder presentà un projecte de millorament del Zoo. Aquí una imatge de com havia de ser l'Aquari.

Un tigre a les antigues instal·lacions de felins.

Els accessos al Zoo també han variat. Aquesta entrada ja no existeix.

En aquella època el Zoo depenia de la Junta de Ciències Naturals, pertanyent a l'Ajuntament. Posteriorment l'any 1918 es constituïria una junta mixta de Ciències Naturals amb la incorporació de la Mancomunitat.

La Primera Guerra Mundial va significar el primer moment greu en la història del Zoo. L'interrupció dels transports regulars que abastien d'exemplars als zos europeus provocà l'afebliment i fins i tot la desaparició d'aquests.

El Parc de Barcelona es va veure abocat a nodrir-se de la reproducció dels seus propis exemplars per garantir la seva continuïtat. Els preus i les despeses de manutenció es van incrementar de manera considerable i van agreujar una ja difícil situació econòmica. Malgrat tot el Zoo es consolida com una institució ciutadana. Durant aquesta època el Zoo era gratuït i no disposava d'un recinte tancat.

Cap a finals d'aquest període comença a parlar-se de traslladar el Zoo. L'indret que millors condicions reunia, a criteri de la comissió encarregada d'estudiar el tema, era el Turó d'en Falcó -que avui en dia forma part del parc de la Creueta del Coll-; però el projecte no va tirar endavant. Tanmateix va ser la primera d'una sèrie de propostes de trasllat del Zoo que es succeïrien al llarg de la seva història fins els nostres dies.

El Zoo, una institució ciutadana: 1927-1936

El fet més important per al Zoo en aquesta etapa va ser el tancament del seu recinte. El mes de març de 1927 es va acordar posar una tanca i cobrar entrada. D'aquesta manera s'aportaven nous ingressos al finançament del Parc, alhora que s'impedia l'accés als animals durant les hores nocturnes, propícies als actes de vandalisme que, malauradament, havien sovintejat fins llavors.

La primera entrada del Zoo costava 25 cèntims. Durant les tres primeres setmanes es van recaptar 4.109,75 pessetes. Els mesos previs el parc restà tancat per renovar parcialment les seves instal·lacions. El pressupost d'aquella primera renovació va ser de 10.000 pessetes.

Durant aquesta etapa i amb motiu de l'Exposició Universal de 1929 es construeix un Aquari i s'amplia el recinte del Zoo. Són els anys de la Dictadura de Primo de Rivera: la gestió despreocupada i tromfalista dels afers públics que caracteritza el règim afectarà també el Zoo, el qual adquirirà un important dèficit que arrossegirà durant molt de temps tot comproment de forma greu el seu desenvolupament futur.

Tanmateix, el Zoo és ja una institució arrelada a la ciutat. Ja en aquella època era punt de referència per les escoles. L'any 1933, instaurades la República i la Generalitat, el van visitar 13.719 escolars i 676 mestres. I l'any 1935 s'organitzaven, els matins del

HISTÒRIA DEL ZOO

diumenge, visites didàctiques amb una gran participació d'infants. La revista «Catalunya Ràdio» descriu la tipologia dels visitants d'aquells anys: «els dies feiners, és visitada pels forasters; els dissabtes a la tarda pels treballadors barcelonins i els diumenges i les altres festes al matí per burgesos i menestrals i a la tarda per famílies obreres...».

Als anys trenta va tornar a parlar-se del trasllat del Zoo, aquest cop prop de l'Estadi de Montjuïc. Com havia passat anteriorment -i tornaria a passar- hom va optar per deixar-lo on estava tot ampliant i millorant les instal·lacions existents.

La decadència: 1936-1956

Aquesta és sens dubte l'etapa més trista de la història del Zoo. La Guerra Civil va tenir gravíssimes conseqüències per al Jardí Zoològic. Mentre escassejaven els aliments bàsics i les bombes queien sobre la ciutat, cap poder públic no podia dedicar una atenció especial a la col·lecció zoològica. I en finalitzar la guerra, la duresa de la postguerra i l'estigma de ciutat derrotada que arrossegaria Barcelona durant molts anys no foren el marc idoni per a la recuperació del parc.

Al llarg de la guerra, l'àrea urbana dins la qual hi ha el parc fou la més castigada pels bombardeigs, fins al punt de que el director accidental del Zoo, Antoni Gispert i Vila -el titular havia fugit a França-, va morir en un bombardeig aeri que afectà l'edifici de direcció. A mesura que avançava la guerra, la situació del Zoo s'anava fent cada cop més desesperada: a la manca d'ingressos s'afegia l'escassetat de queviures per atendre la mantenició dels animals, per la qual cosa la mort d'exemplars esdevingué un fet quotidià. Un dels pitjors moments es produí amb la suspensió total

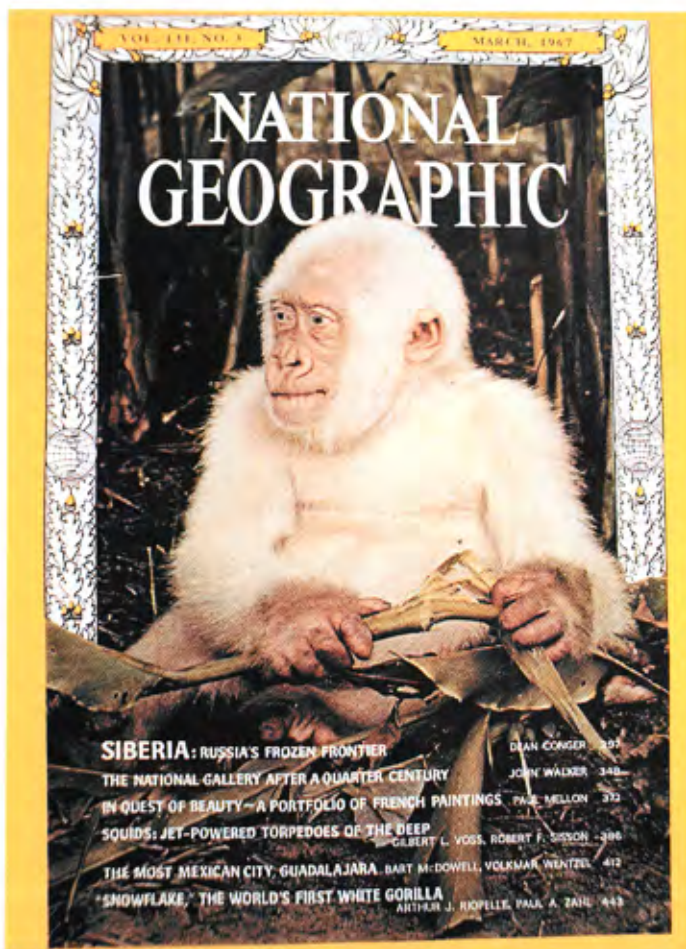
Imatge del Zoo a la primèria dels anys seixanta.

del subministrament de llet, cosa que significava la mort segura de valuosos membres de la col·lecció. A la llista d'animals morts d'inanició cal afegir els que van ser víctimes -igualmente nombrosos- dels bombardeigs, així com la destrucció d'instal·lacions i de la tanca general del recinte, per completar el patètic quadre que oferia el Zoo a les acaballes de la guerra. En finalitzar el conflicte bèl·lic el Parc presentava una imatge esfereïdora. Així i tot encara havien sobreviscut tres-cents exemplars.

El triomf dels franquistes va determinar també la supressió de la Junta de Ciències Naturals, que havia gestionat el Zoo gairebé des dels seus orígens, i la municipalització total del servei.

El pavelló cobert de dofins abans era descobert.

La troballa de Floquet de Neu ha estat l'esdeveniment relatiu al Zoo que més transcendència internacional ha tingut.

Durant els anys quaranta el Parc mantingué una existència agònica enmig d'una precarietat absoluta, en consonància amb la situació general del país. No va ser fins l'inici de la dècada dels cinquanta que el Zoo dona senyals de recuperació. La constitució de l'Associació d'Amics del Zoològic i la dotació d'una plaça de director del Parc Zoològic per part de l'Ajuntament van ser els símptomes de l'inici del redreçament.

La recuperació i expansió: 1956-1985

L'any 1955 prenia possessió del seu càrrec Antoni Jonch i Cuspinera, que dirigiria el Zoo durant trenta anys. Des del primer moment va proposar-se salvar el Zoo i transformar-lo en una institució digna i moderna.

Un cop més va parlar-se de traslladar el Zoo a Montjuïc i un cop més hom va optar per millorar i ampliar el recinte existent. Per dur a terme aquesta darrera opció, l'Ajuntament aprovà el 1956 un pla d'«Obres d'Extensió i Modificació del Parc Zoològic». Com a fruit d'aquest pla, la despesa en millores -que el 1955 havia estat de 250.000 pessetes- augmentava l'any 1956 fins a 7.000.000. Entre 1956 i 1964 es van invertir en la modificació i renovació del Zoo més de quaranta milions de pessetes. Aquesta xifra indica clarament l'empenta que va rebre i el creixement que va experimentar durant aquests anys el Parc Zoològic, que va passar d'una superfície de 2,7 hectàrees l'any 1956 a 10 l'any 1958 i a 12 l'any 1963, assolint pràcticament -amb petites ampliacions posteriors- la seva mida actual. Durant aquells anys es van renovar gairebé totes les instal·lacions i s'en crearen de noves. També s'amplià ostensiblement la col·lecció d'animals i es milloraren molt les condicions en què eren allotjats. Aquest relançament va anar acompanyat per un renovat interès per part dels mitjans de

El pintor Salvador Dalí va estar relacionat amb el Zoo en diverses ocasions.

comunicació i per un augment espectacular del nombre de visitants.

En aquella època el Zoo va establir un centre d'investigació zoològica a l'antiga colònia de la Guinea Espanyola -avui República de Guinea Equatorial-. Aquest establiment, anomenat Centre d'Adaptació i Experimentació Animal d'Ikunde, va subministrar al Zoo un importantíssim volum d'animals al llarg dels anys seixanta, quan es feien trameses que van arribar a ser setmanals. En una d'aquestes trameses arribà qui hauria d'esdevenir l'animal més famós de l'història del nostre zoo: Floquet de Neu, l'únic goril·la albi conegut per la ciència. L'impacte de la seva troballa va donar la volta al món i va proporcionar al Parc Zoològic de Barcelona un inesperat reconeixement internacional. Els esdeveniments conseqüents a la independència de l'antiga colònia van ocasionar el tancament del centre d'Ikunde el 1969.

El Zoo inicia la dècada del setanta amb una gran col·lecció zoològica, unes instal·lacions renovades i amb l'animal més singular de tots: Floquet de Neu.

D'aquesta etapa daten com a instal·lacions singulars: l'aquàrium, el dofinari, el terrari i l'aviari. També va crear-se l'Escola Teòrica-pràctica de Biologia Animal i Primatologia Aplicada, embrió del que després seria el Departament d'Educació.

Present i futur del Parc Zoològic: 1985-1992

L'any 1985 es va constituir la Societat Privada Municipal Parc Zoològic de Barcelona S. A., deslligant-se així el Zoo del Servei Municipal de Parcs i Jardins. Podem dir que el principal fet que

caracteritza aquesta nova etapa és l'assoliment de l'equilibri entre ingressos propis i despeses, gràcies al qual l'aportació econòmica de l'Ajuntament ha quedat reduïda a nivells pràcticament simbòlics. Això ha estat conseqüència del relançament del Zoo, que havia vist afeblir-se la seva presència ciutadana durant els darrers anys de l'etapa anterior. Aquest relançament ha comportat l'establiment de nous i forts lligams internacionals, així com la realització d'obres de gran importància. Destaquen la creació del Zoo Infantil, l'ocellera de vol dedicada a la fauna de Doñana, la galeria de petits primats, el pavelló dels felins, la casa dels titins, etc., i instal·lacions menys conegudes pel públic com ara el nou dipòsit d'aigua de mar i el nou hospital del servei de veterinària. Cal esmentar també la consolidació del Departament d'Educació, que ha experimentat un important increment de les seves activitats, especialment de les visites comentades a escolars, així com la creació del Zoo Club, que compta actualment amb un elevat nombre de socis.

Tot plegat respon al repte que tenen plantejat els zoològics de tot el món. Per una banda, aconseguir les condicions de vida més favorables per als animals acollits, que han deixat de ser objecte d'exhibició per esdevenir punt de partida d'investigacions científiques i programes de recuperació d'espècies en perill d'extinció. I per un altra, oferir als visitants les millors condicions per a l'observació dels exemplars, sense perdre de vista que és precisament la seva aportació econòmica el que permet avançar en aquesta política de protecció de la fauna que ha unit els zoològics de tot el món.

A començament dels anys setanta l'ocellera de vol era una de les instal·lacions més espectaculars

TriNaranjus[®]
SIN BURBUJAS

CELEBRACIÓ DEL CENTENARI

El 28 de setembre es va organitzar un acte commemoratiu del centenari de la inauguració del Zoo. Devant dels treballadors del Zoo, els membres del Consell d'Administració i altres convidats, van prendre la paraula el gerent del Zoo, senyor Enric Mas, l'historiador senyor Josep Maria Ainaud de Lasarte, el president de la societat, senyor Joan Clos, i l'alcalde de la ciutat, senyor Pasqual Maragall. En els seus parlaments van glossar la història del Zoo com a entitat cultural i lúdica al servei del ciutadans y les seves immillorables perspectives de futur i continuïtat. L'acte va servir també per retre homenatge al senyor Antoni Jonch i Cuspinera, director que va ser del Zoo durant vint-i-nou anys, que malahauradament va trpassar recentment. En el transcurs de l'acte va inaugurar-se el monument que donarà fe d'aquests cent anys del Zoo: un lleó ajegut obra de l'escultor Agapit Vallmitjana i Abarca fet per l'Exposició Universal de 1888, part dels terrenys de la qual ocupà el Zoo en inaugurar-se. Així mateix va obrir-se l'exposició «Zoo 100 anys» que mostra al públic el significat d'aquest segle d'història.

UNA ESCULTURA COMMEMORA DE FORMA PERMANENT EL CENTENARI DEL ZOO

LLEÓ; procedent de l'Exposició Universal de Barcelona (1888)

Per commemorar amb la solemnitat que es mereix la celebració del centenari, s'ha instal·lat entre l'aquarama i les muntanyes de Montserrat l'escultura d'un lleó mascle gratant-se el clatell. Aquesta estàtua és obra de l'escultor Agapit Vallmitjana i Abarca i ha estat cedida pel Museu Nacional d'Art de Catalunya, el qual es va fer càrrec de la restauració de l'obra, feta en guix. La fundició en bronze l'ha sufragat el Zoo de Barcelona i s'ha emprat la tècnica de la cera perduda en motllo de silicona.

Agapit Vallmitjana (1860-1915), membre d'una destacada família d'artistes, era fill de l'escultor Venanci Vallmitjana i Barbany, del qual va ser durant molt de temps ajudant i col·laborador. Destaquen de la seva producció *Caçador de lleons* (1882), instal·lada l'any 1883 al Parc de la Ciutadella, els lleons que va modelar per a la base del monument a Colom (1886), *Leona amb els seus cadells* (1890), *L'enigma* (1907) i el *Retrat del seu pare* (1912). A partir de 1902 va alternar el seu treball escultòric amb la docència a Llotja.

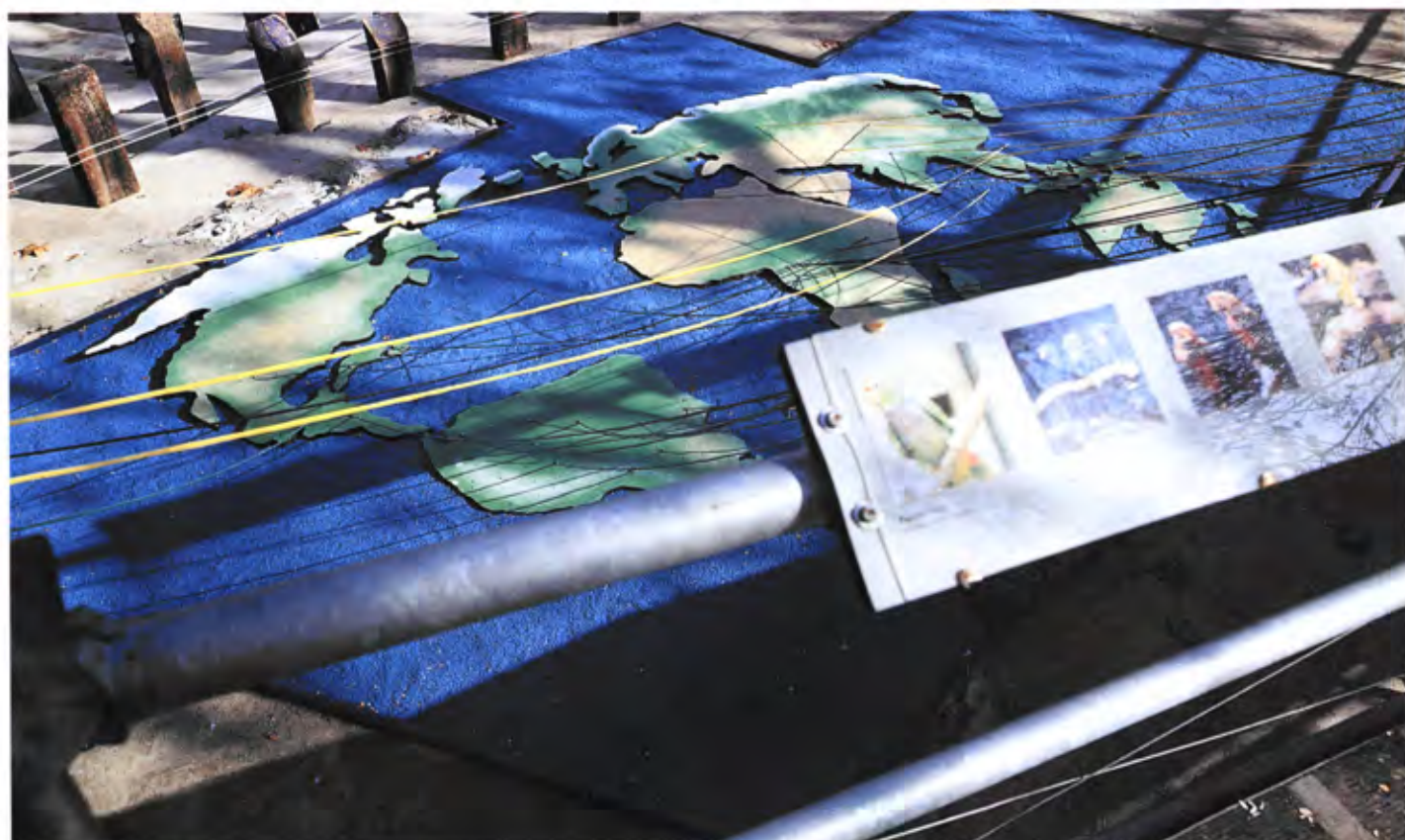

EXPOSICIÓ COMMEMORATIVA DEL CENTENARI DEL ZOO

La celebració del centenari del Zoo és un bon motiu per donar a conèixer als visitants quina ha estat la seva història y quina és el seu tarannà. Amb aquesta finalitat s'ha organitzat una exposició que informa cronològicament de l'origen y evolució d'aquesta institució. Paral·lelament ofereix una mostra de material documental que permet descobrir registres oblidats o desconeguts.

L'exposició, muntada en una antiga instal·lació entre els elefants asiàtics i la dama del paraigua, diferencia dos nivells d'informació en el seu desenvolupament. Per una banda dona a conèixer la vida del Parc a través de un vídeo que s'ofereix al públic en un espai únic, plataforma destinada a transmetre de manera cronològica i lineal el segle de vida del Zoo. Per una altra banda l'exposició es divideix en blocs temàtics que s'endinsen en els moments més significatius de la història. El públic els podrà conèixer a partir

d'una resolució lúdica, participativa i a la vegada intimista. L'audiovisual és l'encarregat de transmetre la informació de la història del Zoo. En canvi l'exposició pròpiament dita ofereix una invitació a participar a l'aventura de descobrir els moments més destacats. I ho fa amb un discurs inherent a la identitat del Zoo: l'aspecte lúdic i pedagògic.

L'exposició s'organitza en quatre blocs temàtics:

Els antecedents: les primeres col·leccions zoològiques, símbols d'ostentació i poder; Martí Codolar, el precursor del Zoo de Barcelona; els primers zoos del món, producte de la revolució francesa.

Els primers anys del Zoo de Barcelona: rememoració de la data d'obertura; Darder, el primer director; l'elefant l'Avi.

La gran transformació del Zoo: les diverses ampliacions; la

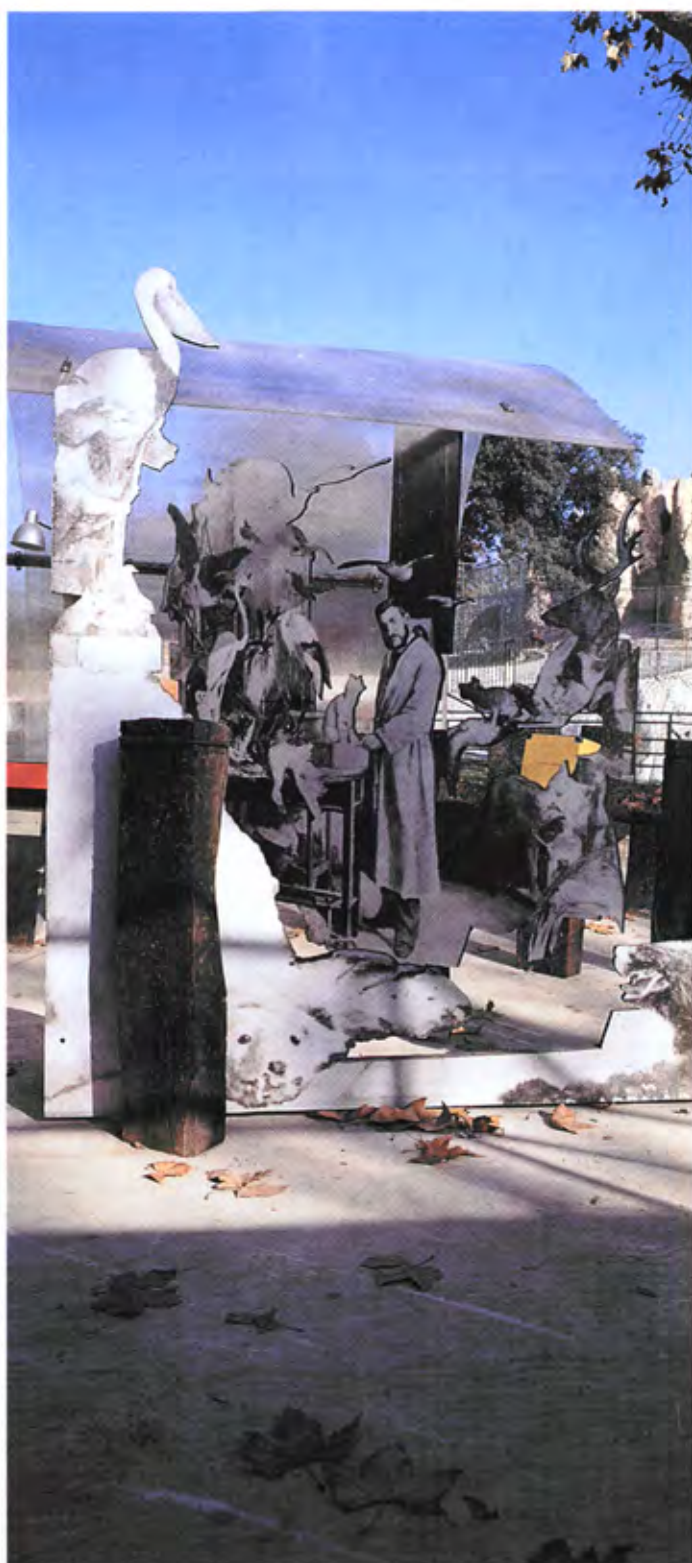
EXPOSICIÓ

transformació de la dècada dels seixanta; el centre d'Ikunde

El Zoo actual: les darreres millores; el sentit de l'existència dels zos avui en dia; la xarxa mundial de zos per la conservació de la Natura.

S'hi afegeixen alguns continguts referents a la fauna mundial d'animals vertebrats.

L'exposició està dissenyada per que sigui d'interès i accessible per a tots els públics. A més, els visitants tenen ocasió de participar en el sorteig de un viatge per a dues persones a Kènia ofert per viatges Julià Tours.

NAIXEMENT PER PRIMERA VEGADA AL NOSTRE ZOO DE SET EXEMPLARS DE LLANGARDAIX DE CUA ESPINOSA AFRICA (*UROMASTIX ACANTHINURUS*)

El passat 25 de juny varen néixer a les nostres instal·lacions set exemplars de llangardaix de cua espinosa, fet que podem considerar com a excepcional atesa l'absència gairebé total de cites de neixements d'aquesta espècie en captivitat. Aquest esdeveniment prova el perfeccionament constant de les tècniques utilitzades en la cura dels nostres rèptils.

Aquest agàmid viu a tot el Sahara, tret de les regions costaneres mediterrànies i atlàntiques, i prefereix les zones rocoses; no es troba present a la vall del Nil on és substituït per altres espècies del mateix gènere. Els adults arriben a medir 40 cm.

La coloració varia segons l'edat de l'individu, l'origen geogràfic i les condicions tèrmiques, atès que quan la temperatura i les radiacions solars són altes, els colors groguencs i taronges de les seves escates són molt més clars i vius.

Són sedentaris i exploten un territori de 3 hectàrees al voltant del seu cau. Aquest, que té uns 2-3 m de longitud i 0,6-1,2 m de fondària, els protegeix dels efectes perniciosos del sol abrasador del desert així com de les fortes glaçades nocturnes de l'hivern. Només en l'època

de reproducció presenten un comportament agressiu cap als seus rivals sexuals si s'apropen al seu cau. Són de costums diürns i passen un curt període de repós hivernal -que en el nostre terrari va de novembre a mitjans de febrer-.

En les nostres instal·lacions la còpula tingué lloc a finals de febrer i va ser precedida de la parada nupcial característica dels agàmids que consisteix en que el mascle realitza moviments repetits del cap abans de subjectar amb força la femella pel clatell.

La posta va tenir lloc un mes més tard, el 24 de març. La femella soterrà els ous a uns 20 cm de fondària. Per assegurar l'èxit de la reproducció vam posar els ous -d'una textura apergaminada pròpia dels sauris- a la nostra incubadora; amb una humitat propera a la saturació i a 31-32°C de temperatura. En el període comprès entre el 25 i 29 de juny van nèixer set preciosos exemplars,

després de 94-98 dies d'incubació. Encara que els adults són principalment herbívors, els joves tenen una marcada preferència per l'alimentació insectívora (grills i llagostes petits principalment), però tot i així no menyspreuen l'alimentació vegetal de verdures, fruites i diverses plantes silvestres. Per altra banda, s'afegeixen a la seva dieta complements de calci i vitamines.

Els *Uromastix acanthinurus*, com totes les espècies del seu gènere, estan protegits per la legislació internacional, ja que es troben en l'apèndix II del conveni CITES que regula el tràfic d'espècies animals. Les seves poblacions es troben amenaçades pel comerç il·legal, ja que es venen en gran quantitat com a record pels turistes.

Gerardo García
Manel Aresté

ADOPCIONS D'ANIMALS

El Zoo necessita la contribució de tothom per a aconseguir ser un centre cultural i d'esbarjo de primer ordre. Adoptant un animal col·laboreu a subvenir les despeses que aquest origina i per tant ajudeu a millorar el funcionament del par zoològic. Fins ara la relació d'adoptants és la següent:

EMPRESES I ENTITATS

Bayer

Bayer-Agfa
2 pandes vermells

CAVALL FORT

Cavall Fort
1 zebra

ROSDOR

ROSDOR
1 lleó

ESMA
ESMA, Escola Sup. de
Màrketing
1 cigne

FRIGO

FRIGO
3 goril·les

MSAS Nedlloyd
Air Cargo

MSAS NED-LLOYD AIR
CARGO
1 guepard

AUSONIA

LABORATORIS AUSÒNIA
2 hipopòtams

PUIGDEVALL, S.A.

PUIGDEVALL
2 óssos rentadors

SANDOZ
SANDOZ, S.A.E.
2 óssos tibetans

CONTRATAS Y OBRAS

CONTRATAS Y OBRAS
2 dromedaris

VICHY CATALAN
SOCIEDAD ANÓNIMA
'VICHY CATALÁN'
1 dofí

BASI, S.A.
5 cocodrils

INDUSTRIAS TITÁN
1 tigre

GALLINA BLANCA
2 girafes

Cacaolat

S.A. LETONA-CACAOLAT
Floquet de Neu

còndor

Mitjons Còndor
2 còndors

Schweppes

SCHWEPES
1 puma

SERDESA

SERDESA
3 capibares

Camy

CAMY
Instal·lació otaris

DRAGONS BCN
1 iguana rinocernt

CONFORT PROM. IMMB.
2 dofins

VALLESPREU
2 orangutans

PUBLISERVEI
2 linx de Canadà

PARTICULARS

Meritxell Giménez i Guarner
1 tortuga

Oleguer Biete i March
1 fringil·lid

Daniel López Vilaseca
1 tortuga

Núria i Mercè Alba Navarro
1 tortuga

Ana Salleras Fontané
1 tortuga

Borja Thyssen Bornemisza
2 panteres de les neus

Esplai La Trena
1 tortuga

Diana Belmonte Mallo
1 lloro

M. Lafarga, I. Knörr i E. Knörr
1 estríldid

Judith Reig
1 tortuga

Oliver Champignon
1 pitó reial

Paul Bauer
1 cangur

Esplai La trena
1 tortuga

Enric Valencia
1 cotorra

EN MEMÒRIA D'ANTONI JONCH

En aquest número de la nostra revista, que commemora la celebració dels 100 anys d'història del Zoo de Barcelona, volem retre homenatge a la persona d'Antoni Jonch i Cuspinera, director del Parc Zoològic des de l'any 1955 a 1985.

En la història del Zoo la seva figura destaca amb llum pròpia a partir dels anys cinquanta. Antoni Jonch, home lligat als temes relacionats amb la natura des de la seva joventut, va establir contacte el 1951 amb la «Societat d'Amics del Parc Zoològic» i accedí a la vicepresidència d'aquesta entitat ciutadana l'any 1954.

L'any 1955 va guanyar la plaça de director del Parc Zoològic. Iloc des d'on va començar a generar, emportat pel seu carisma personal, la fe i la il·lusió necessàries per endegar el projecte de recuperació d'un Zoo abandonat i decrepít, tot transformant-lo en un motiu d'orgull per la ciutat.

Malhauradament un atac de cor va acabar amb la seva vida el 6 de juny passat, tres mesos abans de l'homenatge que se li havia preparat coincidint amb la celebració del primer segle d'història del Zoo, homenatge que va rebre la seva vídua, la senyora Josefina Sampere.

Que aquestes ratlles serveixin per expressar la nostra admiració i reconeixement a la seva tasca.

Ferran Costa

ADQUIRIU ELS PINS DEL ZOO

¡ 10 models diferents !

ELS TROBAREU A LES NOSTRES BOTIGUES

... I ARA

EL PIN DEL CENTENARI:

Edició limitada i numerada

CONGRÈS D'EDUCADORS DE ZOOS

La cap del Departament d'Educació va assistir al 11è Congrés Internacional d'Educadors de Zoos que es celebra bianualment i que enguany va celebrar-se a Sidney del 24 al 28 d'agost. En aquest congrés es va seguir posant èmfasi en que la educació arribi a tot el públic que visita els Zoos i no només als grups provinents de les escoles, així com la gran aportació que podem fer en la defensa del medi natural i la conservació de les espècies en perill. La cap del Departament d'Educació del nostre zoològic va ser anomenada representant de l'associació d'educadors de Zoos d'Europa, Àfrica i Orient Mitjà i va anunciar la celebració del proper congrés regional que tindrà lloc l'última setmana del mes d'octubre de 1993 a Barcelona.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE DEL CENTENARI

En un acte celebrat a la terrassa superior de l'Aquarama va presentar-se el llibre «El Parc Zoològic de Barcelona, cent anys d'història». Hi foren presents l'autor del llibre, senyor Emili Pons, el senyor Romà Cuyàs d'edicions 62 -que ha editat el llibre dins la seva col·lecció «Vida i costums dels catalans»-, l'historiador senyor Josep Maria Ainaud de Lasarte i el senyor Enric Mas, gerent del Zoo. En els seus parlaments van exposar quina ha sigut la relació entre el Zoo i els ciutadans de Barcelona durant aquest segle, així com els problemes que s'han hagut de resoldre per reunir tot el valuós material gràfic i documental que configura el llibre.

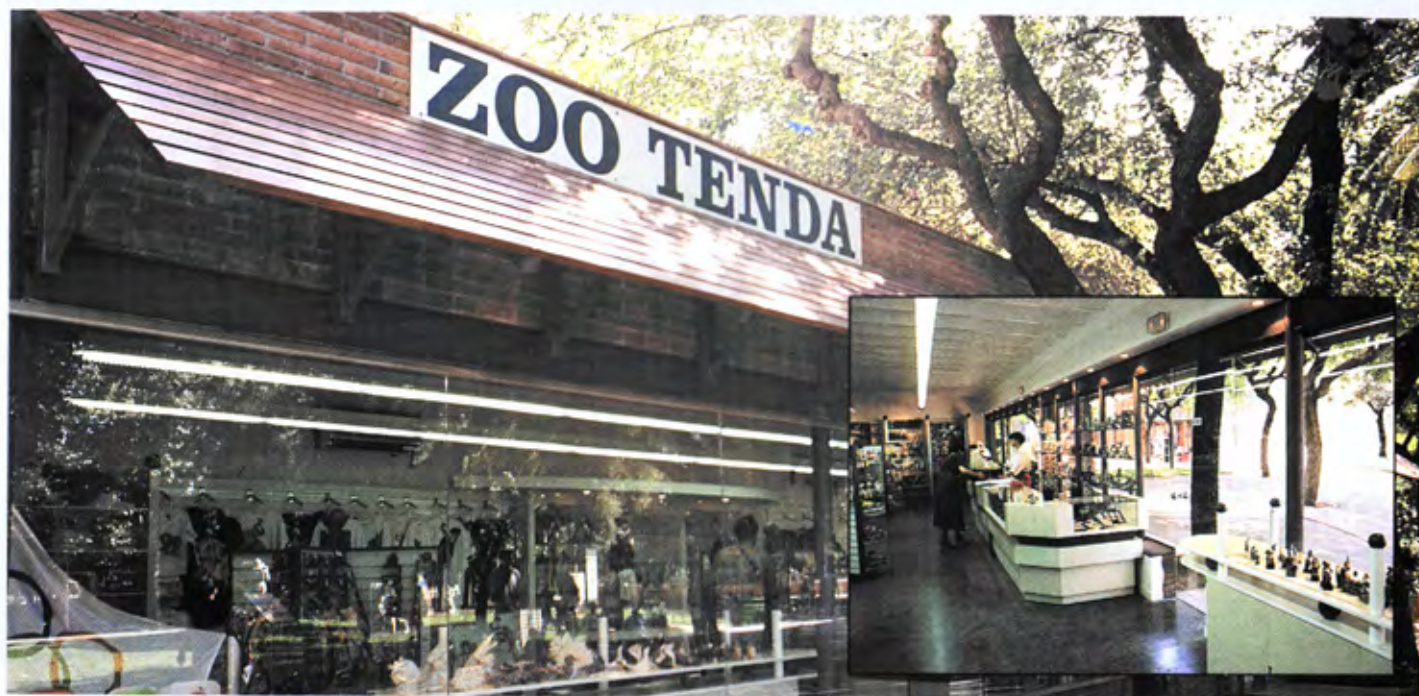
PATROCINADORS DELS ACTES DEL CENTENARI

Els actes relacionats amb el centenari, especialment l'exposició commemorativa, han comptat amb el valuós patrocini de "La Diputació de Barcelona", "La Caixa", "Camy" i "Fuji". Els representants d'aquestes empreses van comparèixer davant els mitjans de comunicació acompanyant el president i el gerent del Zoo per donar a conèixer el programa dels actes.

NOVA ZOO TENDA

El Zoo ha inaugurat una nova botiga molt més àmplia que l'anterior. El disposar de més espai ha permès incorporar un varietat molt gran d'articles de tot tipus; gairebé tots ells amb els animals com a motiu. La propera vegada que vingueu el Zoo no deixeu de visitar-la.

ELS ZOOS D'ESPANYA ENS FELICITEN L'ANIVERSARI

L'Associació Espanyola de Zoos i Aquaris (AEZA), de la qual el nostre Zoo ostenta la presidència, va oferir una placa commemorativa al Zoo de Barcelona amb motiu del centenari. A la fotografia el moment en que els representants de l'Associació descobreixen la placa.

El Parc Zoològic de Barcelona: cent anys d'història

Emili Pons

Edicions 62; col·lecció «Vida i costums dels catalans»

Barcelona 1992

Molt més que un museu vivent o que un simple lloc d'esbarjo ciutadà, el Parc Zoològic de Barcelona és una institució que al llarg de la seva història ha estat capaç d'enllaçar, de manera sorprenent, el somnis d'infantesa amb la recerca científica, el món de l'aventura i la descoberta amb la dedicació i esforç quotidians. El lector trobarà en aquestes pàgines, conduïda sempre pel fil inexorable del transcurs del temps, l'aventura d'una institució arrelada a la ciutat de Barcelona que ha viscut, amb ella, la peripècia històrica d'aquest darrers cent anys i que, també com ella, s'ha refet de les situacions més crítiques, ha crescut i s'ha consolidat, i camina amb confiança cap al futur.

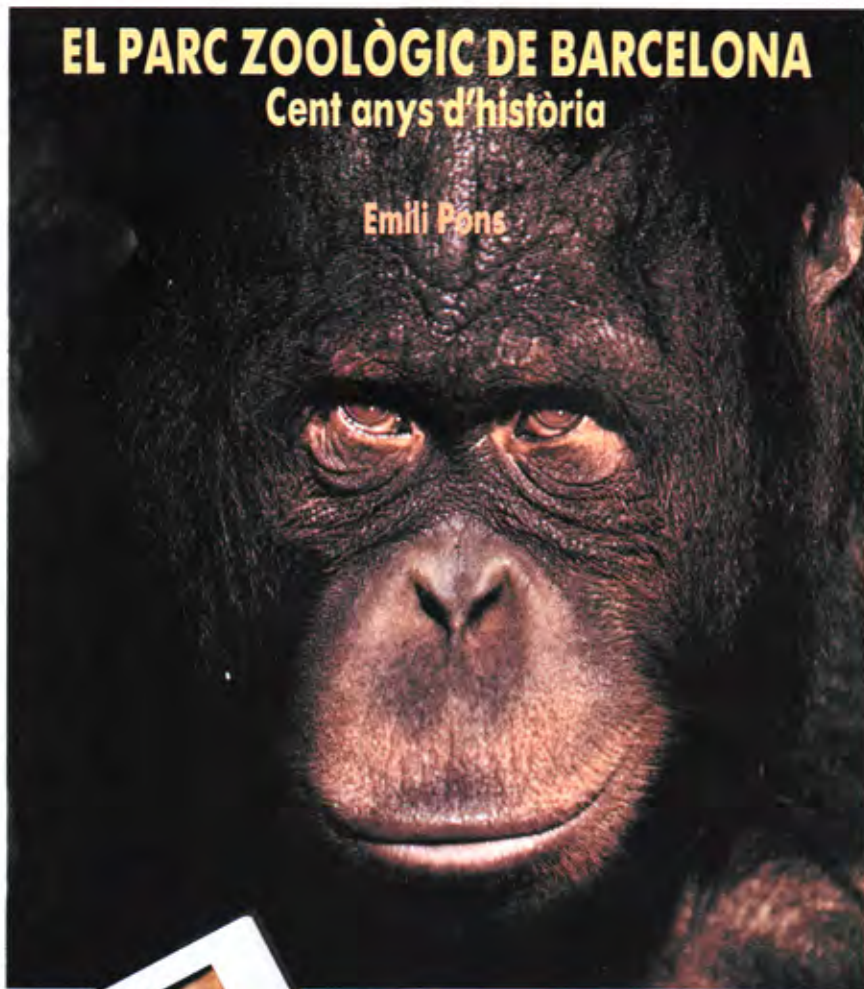
Defugint tots els tòpics, aquest llibre vol presentar una imatge real del que ha estat el Parc Zoològic de Barcelona des de la seva creació el 1892, en els moments d'esplendor i en els de misèria, i alhora es constitueix en un homenatge als homes i les dones que, amb el seu treball quotidià, han fet possible que el 1992 puguem celebrar el primer centenari d'aquesta entranyable institució ciutadana.

El llibre destaca per l'abundant informació gràfica i documental que presenta, que en certa mesura es un reflex de la història de la nostra ciutat des d'un punt de vista poc habitual.

EL PARC ZOOLOGIC DE BARCELONA Cent anys d'història

Emili Pons

L'autor

Emili Pons i Carreras, nascut a Es Mercadal (Menorca), va començar de molt jove les seves col·laboracions a la premsa il·lenca. El mestratge de Francesc de B. Moll influí decisivament en la seva dedicació a la llengua catalana, que es manifestà a la dècada dels setanta a través d'una activa participació en els moviments per la recuperació lingüística i nacional i l'organització de cursos de català per a la premsa i la ràdio barcelonines. Llicenciat en Filosofia i Lletres per la Universitat de Barcelona, ciutat on resideix i que estima profundament, és autor de un bon nombre d'obres dedicades sobre tot a temes de divulgació històrica. Com a professor de català, ha col·laborat amb Òmnium Cultural i ha exercit la docència a l'Institut Francesc Macià de Cornellà de Llobregat. A hores d'ara és inspector d'ensenyament.

edicions
62

Emili Pons
Vida i Costums dels Catalans 17
240 pàgines

EL PARC ZOOLOGIC DE BARCELONA

Cent anys d'història

Emili Pons

El Zoològic de
Barcelona és una
institució que ha estat
capaç d'enllaçar
els somnis d'infantesa
amb la recerca
científica.

De venda a totes les llibreries.

KYOTIN de

KYOTO

KYOTO

M'AGRADA,
M'AGRADA...
QUE EN FILMIN AMB UNA
CAMBRA DE VIDEO
SONY

PREU
ESPECIAL
ALS SOCIS
DE
ZOO CLUB

SONY

CAMBRES DE VÍDEO • VÍDEOS • ORDINADORS • CALCULADORES • TV
FOTOGRAFIA • RELLOTGES • DISCS • COMPACT DISC • tot amb HI-FI